Ὁ Διάκονος

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν εὐλαβῶς· στῶμεν μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ κατανύξεως· πρόσχωμεν τῇ ἁγίᾳ ἀναφορᾷ ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ.

Ὁ λαός, Ἔλεον εἰρήνης θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς

Καὶ τὰ περικείμενα τῇ ἱερᾷ ταύτῃ τελετῇ συμβολικῶς ἀμφιέσματα τῶν αἰνιγμάτων ἀποκαλύψας τρανῶς ἡμῖν ἀνάδειξον, καὶ τὰς νοερὰς ἡμῶν ὄψεις τοῦ ἀπεριλήπτου σου φωτὸς ἀποπληρώσας, καὶ καθάρας τὴν πτωχείαν ἡμῶν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀξίαν ἀπέργασαι τῆς φοβερᾶς ταύτης καὶ ~~[illegible]~~ φρικτῆς παραστάσεως· ὅτι ὑπερεύσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

~~ἁγί.~~

ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἐκφώνως:)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.—

Ὁ λαός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου

Ὁ Ἱερεύς. Ἄνω σχῶμεν τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας.

Ὁ λαός. Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ λαός. Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς (κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς)

Ὡς ἀληθῶς ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον πρέπον τε καὶ ὀφειλόμενον, σὲ αἰνεῖν, σὲ ὑμνεῖν, σὲ προσκυνεῖν, σὲ δοξολογεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν,

τῷ

τῷ πάσῃ κτίσει ὁρατῇ τε καὶ ἀοράτου δημιουργῷ, τῷ θησαυρῷ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τῇ πηγῇ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Δεσπότῃ. ὃν ὑμνοῦσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν, ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ γῆ, Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐπουράνιος πανήγυρις ἐκλεκτῶν, ἐκκλησία πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς. πνεύματα δικαίων καὶ προφητῶν. ψυχαὶ μαρτύρων καὶ ἀποστόλων. ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, θρόνοι, κυριότητες. τά καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα σεραφίμ, ἃ ταῖς μὲν δυσὶ πτέρυξι κατακαλύπτει τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν πετόμενα κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

(Ἐκφώνως)

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῆς μεγαλοπρεποῦς σου δόξης λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ᾄδοντα, βοῶντα, δοξολογοῦντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ λαός. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος

~~Σαβαώθ,~~

Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις

ὁ Ἱερεύς. (ἐπιλέγων σφραγίζει τὰ δῶρα λέγων καὶ [illegible]

Ἅγιος εἶ, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ πάσης ἁγιωσύνης Κύριος καὶ δοτήρ· ἅγιος καὶ ὁ μονογενής σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα ἐποίησας· ἅγιον δὲ καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ πανάγιον, τὸ ἐρευνῶν τὰ πάντα καὶ τὰ βάθη σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός. Ἅγιος εἶ παντοδύναμε, φοβερέ, ἀγαθέ, εὔσπλαγχνε, ὁ συμπαθὴς μάλιστα ἐπὶ τὸ πλάσμα τὸ σόν. Ὁ ποιήσας ἀπὸ γῆς ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ χαρισάμενος αὐτῷ ~~τὴν~~ τὴν τοῦ παραδείσου ἀπόλαυσιν· *παραβάντα δὲ τὴν ἐντολήν σου καὶ ἐκπεσόντα τοῦτον οὐ παρεῖδες, οὐδὲ ἐγκα-

τέλος, ἀγαθέ, ἀλλ' ἐπαίδευσας αὐτόν
ὡς εὔσπλαγχνος πατήρ, ἐκαθάρισας αὐ-
τόν διά νόμου, ἐπαιδαγώγησας αὐτόν
διά τῶν Προφητῶν· ὕστερον δέ αὐτόν τόν
μονογενῆ σου Υἱόν, τόν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαπέστει-
λας εἰς τόν κόσμον, ἵνα αὐτός ἐλθών
τήν ἀνακαινίσῃ καί ἀνεγείρῃ
εἰκόνα· ὅς κατελθών ἐκ τῶν οὐρανῶν
καί σαρκωθείς ἐκ Πνεύματος ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ Ἁγίου καί ~~[illegible]~~Μαρίας τῆς ἀει-
παρθένου καί Θεοτόκου συναναστραφείς
τε τοῖς ἀνθρώποις πάντα ᾠκονόμη-
σε πρός σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν.
Μέλλων δέ τόν ἑκούσιον καί
ζωοποιόν διά σταυροῦ θάνατον ὁ
ὁ ἀναμάρτητος ὑπέρ ἡμῶν τῶν ~~[illegible]~~
ἁμαρτωλῶν καταδέχεσθαι, ἐν τῇ νυ-
κτί ᾗ παρεδίδετο, μᾶλλον δ' ἑαυτόν

παρεδίδου, ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας.

(Μετά τάς λέξεις ταύτας ὁ ἱερεύς ἐγχειρεῖ τόν ἅγιον ἄρτον κατασχών καί σφραγίσας λέγει.)

Λαβών ἄρτον ἐπί τῶν ἁγίων καί ἀχράντων καί ἀθανάτων αὐτοῦ χειρῶν, ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν καί ἀναδείξας σοί τῷ Θεῷ καί Πατρί, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας, μετέδωκε τοῖς ἁγίοις καί μακαρίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καί ἀποστόλοις εἰπών:

(ἐκφώνως)

Λάβετε φάγετε τοῦτό μού ἐστι τό σῶμα τό ὑπέρ ὑμῶν κλώμενον καί διαδιδόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

ὁ λαός. Ἀμήν

Ὁ ἱερεύς

(ἀποθέσας τόν ἅγιον ἄρτον καί τό ποτήριον ἀνά χεῖρα λαβών λέγει μυστικῶς:)

Ὡσαύτως μετά τό δειπνῆσαι λαβών

ποτήριον καὶ κράσας ἐξ οἴνου καὶ ὕ-
δατος, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀναδεί-
ξας σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρί καὶ εὐχα-
ριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, πλήσας
Πνεύματος ἁγίου, μετέδωκε τοῖς
ἁγίοις καὶ μακαρίοις αὐτοῦ μαθηταῖς
καὶ ἀποστόλοις εἰπών:

(ἐκφώνως)

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες τοῦτό μού ἐστι τὸ
αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, ~~τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης~~ τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολ-
λῶν ἐκχυνόμενον καὶ διαδιδόμενον
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν

ὁ χορός Ἀμήν

ὁ Ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁ-
σάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ
τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε τὸν θάνατον τοῦ
Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καταγγέλλετε καὶ τὴν

ἀνάστασιν αὐτοῦ ὁμολογῆτε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

(Εἶτα σφραγίζει καὶ μετὰ λέγει εὐχόμενος)

Μεμνημένοι οὖν καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί τῶν ζωοποιῶν αὐτοῦ παθημάτων, τοῦ σωτηρίου σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς, καὶ τῆς τριημέρου ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, καὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας, καὶ τῆς δευτέρας ἐνδόξου φοβερᾶς αὐτοῦ παρουσίας, ὅταν ἔλθῃ μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὅταν μέλλῃ ἑκάστῳ ἀποδιδόναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε ὁ Θεός (γ'!) μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ, προσφέρομέν σοι, Δέσποτα, τὴν φοβερὰν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, δεόμενοι ἵνα μὴ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν μηδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταποδώσῃς ἡμῖν, ἀλλὰ κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν καὶ ἄφατόν σου φιλανθρωπίαν ὑπερβὰς καὶ ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν σῶν ἱκετῶν, χαρίσῃ ἡμῖν τὰ οὐράνια καὶ αἰώνιά σου δωρήματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε

καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη ἃ
ἡτοίμασας ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσί σε,
καὶ μὴ διὰ τὰς ἡμὰς ἁμαρτίας ἀθετήσῃς
τὸν λαόν σου φιλάνθρωπε Κύριε

(ἐκφώνως)

Ὁ γάρ λαός σου καὶ ἡ Ἐκκλησία σου ἱ-
κετεύουσί σε.

Ὁ λαός. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεός, ὁ Πα-
τὴρ ὁ παντοκράτωρ (τρίς)

Ὁ Ἱερεύς (ἐνιστάμενος λέγει καθ᾽ ἑαυτόν)

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ἐλέη-
σον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἐλέησον ἡ-
μᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ ἐξα-
πόστειλον ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα ἅγια
δῶρα ταῦτα τὸ Πνεῦμά σου τὸ Παράκλητον, τὸ
Κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ σύνθρονόν σοι, τῷ Θεῷ
καὶ Πατρί καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, τὸ συμ-
βασιλεῦον, τὸ ὁμοούσιόν τε καὶ συναΐδιον, τὸ
λαλῆσαν ἐν νόμῳ καὶ προφήταις καὶ τῇ και-
νῇ σου διαθήκῃ, τὸ καταβὰν ἐν εἴδει περιστε-
ρᾶς ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ καὶ μεῖναν
ἐπ᾽ αὐτόν, τὸ καταβὰν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου

Ἀποστόλοις ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν ἐν τῷ ὑπερῴῳ τῆς ἁγίας καί ἐνδόξου Σιών, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.

αὐτό τό Πνεῦμα σου τό Πανάγιον κατάπεμψον, Δέσποτα, ἐφ᾽ ἡμᾶς καί ἐπί τά προκείμενα ἅγια δῶρα ταῦτα, ἵνα ἐπιφοιτῆσαν τῇ ἁγίᾳ καί ἀγαθῇ καί ἐνδόξῳ αὐτοῦ παρουσίᾳ ἁγιάσῃ καί ποιήσῃ τόν μέν ἄρτον τοῦτον σῶμα ἅγιον Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν

Ὁ Ἱερεύς

Καί τό ποτήριον τοῦτο αἷμα τίμιον Χριστοῦ

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν

Ὁ Ἱερεύς, (ἱστάμενος καί σφραγίζων τά δῶρα λέγει καθ᾽ ἑαυτόν)

Ὥστε γένωνται πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν αἰώνιον.

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν

Ὁ Ἱερεύς (~~καθ᾽ ἑαυτόν~~ σφραγίζων, ἐπεύχεται, τοῦ λαοῦ ὑποψάλλοντος πολλάκις:

Μνήσθητι κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν >

Προσφέρομέν σοι, Δέσποτα, καὶ ὑπὲρ τῶν ἁγίων σου τόπων, οὓς ἐδόξασας τῇ θεοφανείᾳ τοῦ Χριστοῦ σου καὶ τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, προηγουμένως ὑπὲρ τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Σιών, τῆς μητρὸς πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· καὶ ὑπὲρ τῆς κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἁγίας σου καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας· πλουσίας καὶ νῦν τὰς δωρεὰς τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἐπιχορήγησον αὐτῇ Δέσποτα, Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἐπισκόπων, τῶν ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ὀρθοδόξως ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ (δεῖνος) τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν Ξ πατριάρχου· γήρει αὐτῷ τίμιον χάρισαι, μακροχρόνιον αὐτὸν διαφύλαξον, ποιμαίνοντα τὸν λαόν σου ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἐνθάδε τιμίου πρεσβυτερίου καὶ τοῦ πανταχῇ τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας

λοιποῖς πάσῃ ὑπηρεσίᾳ, παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ τάγματος καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρισταμένων ἡμῖν ἱερέων, λειτουργῶν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ὥρᾳ ἐνώπιον τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου ἐπὶ προσενέξει τῆς ἁγίας καὶ ἀναιμάκτου σου θυσίας καὶ δὸς αὐτοῖς καὶ ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ παναγίου ὀνόματός σου. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ ἐμοῦ τοῦ ~~ἀναξίου καὶ ἀχρείου~~ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, καὶ ἐπίσκεψαί με ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ ῥῦσαι καὶ ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἐπειδὴ ἐπλεόνασεν ἐν ἐμοὶ ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερισσευσάτω σου ἡ χάρις. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τὸ ἅγιόν σου θυσιαστήριον κυκλούντων διακόνων· χάρισαι αὐτοῖς βίον ἄμεμπτον, ἄσπιλον αὐτῶν τὴν διακονίαν διαφύλαξον καὶ βαθμοὺς ἀγαθοὺς αὐτοῖς περιποίησαι.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν πόλεως καὶ τῆς βασιλευούσης
καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν
ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ εὐλαβείᾳ κατοι-
κούντων ἐν αὐταῖς, εἰρήνης καὶ ἀσφα-
λείας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσε-
βεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων
παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου
αὐτῶν, καὶ τῆς οὐρανόθεν βοηθείας καὶ νίκης
αὐτῶν· ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀ-
νάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, ὑπότα-
ξον αὐτοῖς πάντα τὰ πολέμια καὶ βάρβα-
ρα ἔθνη. ῥύθμισον αὐτῶν τὰ βουλεύματα,
ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν
ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθη-
τι, Κύριε, πλεόντων ὁδοιπορούντων, ξενιτευ-
όντων Χριστιανῶν, τῶν ἐν δεσμοῖς καὶ φυ-
λακαῖς, τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις καὶ ἐξορίαις,
ἐν μετάλλοις καὶ βασάνοις, καὶ πικραῖς
δουλείαις ὄντων, πατέρων καὶ … ῶν ἡ-
μῶν εἰρηνικῆς ἐπανόδου … εἰς
… Μνήσθητι, Κ…
…ὶ ἐ δυναστείαις ὄντων